

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6723010307
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphy
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2023:6723010307.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

2
1T/19/2023

Samosudkyňa Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphy na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13.10.2023 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, takto

rozhodol:

2
1T/19/2023

obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Rimavskej Sobote, trvale bytom
C. XX, XXX XX C., t.č. v ÚVV a ÚVTOS
v Banskej Bystrici, Komenského 7,

je vinný, že

1/
v presne nezistenom čase dňa 08.09.2019 v meste Detva, okres D., v nestotožnenom byte v bytovke v blízkosti pohostinstva Skala na ulici E. F., aj napriek tomu, že vedel, koľko rokov má maloletá G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., H. I. XX, ako táto stála v miestnosti bytu, pristúpil k nej, začal ju bozkávať a dávať jej dole tričko, vyzliekol jej nohavice a vykonal s ňou súlož,

2/
v presne nezistenom čase, vo večerných hodinách dňa 09.09.2019 v meste Viedeň v Rakúskej republike na presne nezistenom mieste v jednoizbovom byte, aj napriek tomu, že vedel, koľko rokov má maloletá G. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D., H. I. XX, vykonal s ňou súlož,

t e d a

vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov,

č í m s p á c h a l

zločin: sexuálne zneužívanie podľa § 201 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e:

Podľa 201 ods. 1 Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zákona, § 49 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ō v o d n e n i e :

2
1T/19/2023

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal pod č. 2 Pv 393/19/6611 dňa 19.05.2023 na Okresný súd Zvolen obžalobu na A. B. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise: výpis z evidencie priestupkov obžalovaného (čl. 16 prílohovej obálky), výpis z registra trestov (čl. 14 prílohovej obálky), spis Okresného súdu Lučenec 0T/83/2020 (z neho najmä uznesenie o osvedčení obžalovaného), spis Okresného súdu Lučenec 22T/20/2017 (z neho najmä úradný záznam o osvedčení na čl. 173), znalecký posudok č. 23/2022 (čl. 293) a znalecký posudok č. 20/2022 (čl. 330).

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu a svoje konanie oľutoval. Súd vyhlásenie obžalovaného prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s prípadným výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranným opatrením (§ 257 ods. 8 Tr. poriadku).

K svojej osobe obžalovaný uviedol, že je slobodný, má 3 maloleté deti a prechodne býva vo Viedni. Vo výkone väzby nie je zaradený do práce.

Zo záverov znaleckého posudku č. 23/2022 vypracovaný znalcom MUDr. Jarmilou Opathovou vyplýva, že obžalovaný netrpí duševnou chorobou a nie je závislý na alkohole či omamných a psychotropných látkach.

Zo záverov znaleckého posudku č. 20/2022 vypracovaný znalcom Mgr. Františkom Nociarom súd zistil, že motivácia k spáchaniu skutku bola pravdepodobne potreba uspokojiť svoje sexuálne potreby, ale aj potreba prevahy, dominancie a moci v podobe ovládania poškodenej. Vzhľadom k štruktúre osobnosti, nízkej úrovni morálneho povedomia je prognóza vývoja osobnosti vo vzťahu k protispoločenskému konaniu skôr negatívna. Právne a morálne pravidlá obžalovaný porušuje vtedy, keď to má pre neho prínos.

Zo spisu 0T/83/2020 vedený Okresným súdom Lučenec súd zistil, že dňa 04.04.2022 Okresný súd Lučenec vydal uznesenie č. k. 0T/83/2020-69, právoplatný dňa 04.04.2022, ktorým rozhodol, že obžalovaný, ktorý bol trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec č. k. 0T/83/2020-36 zo dňa 22.07.2020, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmienečným odkladom výkonu trestu so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, sa v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia osvedčil.

Zo spisu 22T/20/2017 vedený Okresným súdom Lučenec súd zistil, že trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec č. k. 22T/20/2017 zo dňa 03.04.2017, právoplatný dňa 24.04.2017, bol obžalovaný uznaný vinným pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody

v trvaní 2 rokov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený so skúšobnou dobou v trvaní 3 roky. Skúšobná doba trvala od 25.04.2017 do 25.04.2020.

V registri trestov má obžalovaný evidovaných celkom 5 záznamov, z toho v štyroch prípadoch (vrátane odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde v Lučenci pod sp. zn. OT/83/2020) sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol uznaný za vinného rozhodnutím Landesgericht für Strafsachen Wien zo dňa 27.09.2022, právoplatný dňa 27.09.2022, sp. zn. 032 HV 65/2022v, a to pre trestný čin krádeže, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 9 mesiacov.

V centrálnej evidencii priestupkov za posledných 5 rokov má obžalovaný evidovaných 5 protiprávných konaní nízkej závažnosti.

Podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov alebo kto takú osobu iným spôsobom sexuálne zneužije, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až desať rokov.

Nakoľko obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku a súd jeho vyhlásenie prijal, dokazovanie v rozsahu vyhlásenia obžalovaného nevykonal.

Pokiaľ ide o uloženie trestu obžalovanému, súd v intenciách § 34 Tr. zákona v spojení s § 38 Tr. zákona vyhodnotil všetky okolnosti prípadu, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť nápravy.

Obžalovaný skutkami v bode 1/ a 2/ spáchal pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Tr. zákona, za čo mu je možné uložiť trest odňatia slobody v trvaní 3 až 10 rokov.

Z hľadiska pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností obžalovanému poľahčovalo, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a oľutoval ho (§ 36 písm. l) Tr. zákona) a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom (§ 36 písm. n) Tr. zákona). Priťažujúcu okolnosť u obžalovaného nevzhliadol. Pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností bol teda 2:0, čo malo ten následok, že horná hranica trestnej sadzby sa znižovala o jednu tretinu. Modifikovaná trestná sadzba tak predstavovala rozpätie od 3 rokov do 92 mesiacov (7 rokov a 8 mesiacov).

Pri určovaní výšky trestu v neprospech obžalovanému súd vzal do úvahy, že súlož s maloletou obžalovaný spáchal opakovane (dňa 08.09.2019 a 09.09.2019), pričom v druhom prípade tak urobil po jej zavlečení do zahraničia (Rakúsko). Súd ďalej nenechal bez povšimnutia ani tú skutočnosť, že obžalovaný vykonával s poškodenou súlož v čase, keď mala len 12 rokov, teda poškodená v čase spáchania skutkov bola výrazne pod prípustnou vekovou hranicou 15 rokov.

Keďže ale obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, svoje konanie oľutoval a pripustil pochybenie z jeho strany, súd v danom prípade jeho doznanie nezohľadnil len pri vymedzovaní poľahčujúcich okolností, ale zohľadnil to aj pri výmere konkrétneho trestu. To v konečnom dôsledku viedlo súd k rozhodnutiu, že uloženie trestu odňatia slobody na spodnej hranici modifikovanej trestnej sadzby je pre nápravu obžalovaného a ochranu spoločnosti dostačujúce.

Súd zároveň v danej veci nevzhliadol žiadne okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali aplikáciu ustanovenia § 39 Tr. zákona, teda uloženie trestu odňatia slobody pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, ako to navrhovala obhajoba. Rovnako to neodôvodňujú ani pomery obžalovaného. Naopak, súd má za to, že okolnosti prípadu odôvodňovali uloženie trestu odňatia slobody nad minimálnu hranicu modifikovanej trestnej sadzby, k čomu však súd pre doznanie sa, oľutovanie a možnosť jeho nápravy nepristúpil.

Súd sa ani nestotožnil s tvrdením obhajoby, že by vyživovacia povinnosť k maloletým deťom mala odôvodňovať uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby (§ 39 Tr. zákona). Obžalovanému nič nebráni, aby sa vo výkone trestu odňatia slobody zamestnal a svoju vyživovaciu povinnosť si plnil. Bez opodstatnenia je tiež argumentácia obhajoby, že obžalovaný spočiatku bol poškodenou uvádzaný do omylu ohľadom jej veku, pretože v čase spáchania skutku si obžalovaný bol vedomí tej skutočnosti, že poškodená je mladšia ako 15 rokov. Taktiež argumentácia, že obžalovaný nie je pre spoločnosť nebezpečný, neodôvodňuje uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Zmyslom uloženého trestu totiž nemá byť len ochrana spoločnosti, ale tiež náprava páchatela, pričom trest odňatia slobody nižší ako 3 roky by podľa názoru súdu nemal pre obžalovaného dostatočne výchovný vplyv.

Je potrebné zobrať na zreteľ, že ustanovenie § 39 Tr. zákona pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody je potrebné aplikovať skutočne len vo výnimočných prípadoch, kedy zákonodarcom ustanovená trestná sadzba by pri naplnení skutkovej podstaty trestného činu predstavovala pre páchatela neprimerane prísny zásah do osobnej slobody, a to do takej miery, že by uložený trest v medziach zákona nebolo možné považovať za spravodlivý, čo však nepredstavuje prípad obžalovaného.

Pokiaľ obhajoba navrhovala podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, tak s tým sa súd nemohol stotožniť, pretože skutok bol spáchaný v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci 22T/20/2017 (vedené Okresným súdom Lučenec) a s prihliadnutím na znenie § 49 ods. 2 Tr. zákona tak odklad výkonu trestu odňatia slobody už neprichádzal do úvahy. Inými slovami, súd v danom prípade bol priam povinný uložiť trest odňatia slobody nepodmienečne.

Každopádne, aj keby prichádzal do úvahy podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody, súd by pre okolnosti prípadu k jeho uloženiu nepristúpil, pretože, ako už bolo spomenuté vyššie, obžalovaný spáchal s poškodenou súlož opakovane, a to v čase, keď mala len 12 rokov a v jednom prípade navyše po jej zavraždení do cudziny.

Keďže obžalovaný za posledných 10 rokov pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

2

1T/19/2023

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech a aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.